

ANKEBÛT SÛRESİ 46.AYET

Bismillâhirrahmânirrahîm

el-Hamdülillâhi Rabbi'l-âlemîne hamden kesîran tayyiben mübâreken fîh kemâ yen-beğî li-celâli vechihî ve li-'azîmi sultânih. Ve's- salâtu ve's- selâmu 'alâ seyyidi'l- ev-velîne ve'l-âhirîn. Şefî'i zünûbinâ ve tabîb-i kulûbinâ Muhammedini'l-Mustafâ ve 'alâ âlihî ve sahbihî ve men-tebiahû bi- ihsânin ilâ yevmi'l-cezâ'.

Emmâ ba'd;

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Bugün ayın 21'i olduğu için 21. cüzün başındaki âyetleri size açıklayacağım.

21. cüzün başında -Ankebût sûresinin 46. âyeti ve devamı- Allahu Teâlâ hazretleri buyuruyor ki;

﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ
إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَالْهَنَا وَالْهَكُمُ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ
مُسْلِمُونَ﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm.

*Ve lâ tucâdilû ehle'l-kitâbi illâ billetî hiye ahsenu illellezîne zalemû min-hüm ve kûlû âmennâ billezî ünzile ileynâ ve ünzile ileyküm ve ilâhunâ ve ilâhüküm vâhid ve nahnu lehû müslimûn.*¹

Sadakallâhü'l-azîm.

a. Nerede Bir İnsan Topluluğu Varsa Allah Oraya Peygamber Göndermiştir

Allahu Teâlâ hazretleri ilk insan, Ebû'l-beşer, Âdem *aleyhisselam*'ı aynı zamanda ilk peygamber eyledi. Onun hâl-i hayatından bin yıl kadar yaşadığı kitaplarda rivayet ediliyor; evlatları 40 bine ulaşmış. Ondan sonra her birisi yeryüzünün bir yerinde toplanıp yaşadı. Allahu Teâlâ hazretleri insanoğlunu toplu yaşayan bir mahlûk eylemiş.

Karıncalar da toplu yaşar, arılar da toplu yaşar, düzenli yaşar. Arıların beyi vardır, işçi arılar vardır, erkek arılar vardır. Karıncaların düzenli yuvaları vardır, harıl harıl çalışırlar. Göçmen kuşlar topluca göç ederler. Kuşların

¹ 29/ Ankebut, 46.

da yuvaları vardır. Erkek ve dişi kuş vardır; yumurtaları büyötmek için yavru yapmak için beraber çalışırlar. En küçük toplum aile, ondan sonra akraba grupları, aşiretler, kabileler oluşmuş. Her birisi bir yere yerleşmiş.

Allah hiçbir topluluğı irşadsız, ikazsız, ihbarsız, peygambersiz bırakmamış. Âdem atamızdan bugüne gelinceye kadar, nerede bir insan topluluğı varsa oraya Allah Peygamber göndermiş, haber göndermiş.

“Yanlışı işler yapmayın, günahlara dalmayın, birbirinize zulüm yapmayın! Sevaplı işleri, doğru işleri işleyin! Eğer Allah’ın emirlerini tutarsanız âhirette cennete girer, Allah’ın rızasına vasıl olur, ebedî saadeti bulursunuz. Allah’a asi gelerseniz hem dünyada işleriniz perişan olur hem de âhirette cehenneme atılırsınız, ebedî hüsrana uğrarsınız. Başka varlıklara, ellerinizle yaptığınız putlara, aya, güneşe, yıldızlara tapmayın! Allah birdir, şerîki nazîri yoktur!” diye ta Âdem *aleyhisselam*’dan bugüne kadar Allah her insanın kulağına bunları duyurmuştur, her toplum bilir.

Allah bir topluma peygamber göndermeden, doğru yolu göstermeden azap göndermemiştir.

b. Bilmeyen İnsana Önce Yumuşaklıkla Hatasını Anlatmak Lazım

Melbourne’da bir arkadaş: “Ben evdeki bazı çöpleri bir paket yaptım, yığın yaptım, çöp tenekesinin kenarına koydum. Haftanın belirli günlerinde çöpçüler gelip çöpleri alıyorlar, benim paketi almıyorlar. Bir defa almadılar, iki defa almadılar, üçüncüde çöpçünün geldiği zamanı kolladım. Gittim alsınlar diye koydum, yine almadılar. Çıkarttılar, kenara koydular. Ben de kızdım, aldım arabalarına attım. Yine almadılar, koydular, gittiler. O gün birisi geldi, bana çöplerin nasıl paketleneyeceği nasıl koyulacağına dair belediyenin kâğıdını getirdi, verdi hocam.” diyor.

“Adamlar benim belediye nizamlarını bilmediğimi, çöpü usulüne uygun paketlemediğimi anladıkları için ilk önce belediye nizamnâmesini getirdiler, gösterdiler. Çöplerin paketlenmesinin konulmasının şekli bu olması lazım, diye uzun bir kâğıt verdiler, hoşuma

gitti. Hemen ceza yazmadılar, hemen gelip kavga gürültüye girişmediler. Çöpleri toplayanlar da bu işle uğraşmadı. Yalnız herhalde, ‘Filanca evdeki adam bize sıkıntı çıkartıyor, bizimle kavga ediyor.’ dediler. Belediyedeki adam geldi, güzelce meseleyi anlattı.” diyor.

Bilmeyen bir insana önce hatasını anlatmak lazım. “Bu yaptığın doğru değildir.” demesi lazım. Düzeler belki, belki düzelir. Allah Firavun’a bile belki düzelir diye Musa ve Harun *aleyhimesselem*’ı göndermiş.

﴿فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّئِنَّا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى﴾

Fe kûlâ lehû kavlen leyyinen. “Onunla yumuşak konuşun.” *Le’allehû yetezekkeru ev yahşâ.*² “Belki aklını başına toplar, gerçekleri hatırlar, Allah’tan korkar da iyi insan olur.” diye Firavun’da bile bir ümit olduğunu anlıyoruz.

Önce peygamber gönderiyor. Halbuki Firavun; “Ben sizin tanrınızım, bana tapacaksınız. Mısır arazisi benim değil mi? Hükümdarlı-

² 20/Taha, 44.

ğı, egemenliğı şu altımdan aşağı akan ırmaklar benim değıl mi? Benim. Binâenaleyh bana tapacaksınız!” diyor. Öyle bir adama bile Allah peygamber gönderiyor.

Tanrı manrı değılsin; lâlettayin bir beşersin, Allah’ın yarattığı kullardan bir kulsun. Fânisin, âcizsin...

Birden kahretmiyor. İstese anında eritir, toz eder, buhar eder, mahveder.

﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ﴾

*Ve lekad ehaznâ âle fir'avne bi'ssinîne.*³

Yıllarca çeşitli felaketler göndermiş. Kumdur, vebadır... Bitler, pireler sarmış, havadan kurbağalar yağmış... Türkiye’ye de iki defa yağdı. “Olmaz.” demeyin, oluyor. Hortum denilen felaket otomobilleri bile evlerin çatılarını bile kaldırıyor.

Ben Brisbane’da baktım şemsiye havalarda uçuyor. Şemsiyeyi elden almış, havalarda geziyor. Saplı şemsiyeyi kaldırmış.

³ 7/Araf, 130.

Türkiye'ye de kurbağa yağdı. Hortum nereden çekmişse bir yerden kurbağayı çekmiş, şapır şapır kurbağa yağdı. Çeşitli felaketler, mahsulü mahveden haşerât vs.

Sıkıştılar, sıkıştıkları zaman; “Yâ Musa! Rabbine dua et, bizim başımızdan bu belayı alsın inanacağız.” dediler. Musa *aleyhisselam* dua eyledi, bela kalktı. Ama onlar yine iman etmediler. Yıllarca bu işler devam etti. On-
dan sonra Allah Firavun'u helak etti.

Bizden önce de Musa *aleyhisselam*'a Tevrat'ı indirdi, İsa *aleyhisselam*'a İncil'i indirdi. Tevrat ve İncil Allah'ın vahyi idi. Ama bunlar Tevrat'ı İncil'i muhafaza edemediler, Tevrat ve İncil'i kaybettiler. Kütüphaneleri yakıldı, zalim kavimler bunları istila ettiği zaman her şeylerini yaktı, yıktı. Senelerce sonra, hatırlarında olduğu şekilde, hatırlayabildikleri kadar yeniden kaleme aldılar.

Onun için İncil nüshaları var, birisi birisine benzemiyor. Yüzlerce İncil vardı ama birbirlerinden farklıydı. Sonra İznik şehrinde toplandılar da; “Yahu ne yapacağız? Bu kitap bir tane değil, yüzlerce kitap var. Açıyorsun, sayfaları tutmaz...” dediler.

Biz burada ne yapıyoruz? “Filanca sayfada filanca cüzün başında!” diyoruz. Dünyanın neresine giderseniz gidin o sayfa açıldığı zaman Kurân-ı Kerîm’in o âyetine karşı gelirsiniz, rastlarsınız. O kadar, hepsi her yerde aynıdır.

[İnciller] farklı. İfadeler farklı, muhteviyât büyük veya küçük farklı, sözler değişik... Oturdular, uzun çalıştılar, 300 kadar İncil’i elediler, seçme yaptılar. Dört tanesini bıraktılar. Matta İncili, Luka İncili, Markos İncili, Yuhanna İncili diye dört tanesini bıraktılar. Bunlar da yine birbirinden farklı. Dört tane bıraktıkları da İncil’in aynı değil. Bunu ben söylemiyorum. Papazlık yapmış, iki tane doktora yapmış, Vatikan’da okumuş, İngiltere’de doktora yapmış, sonradan müslüman olmuş alimler söylüyor.

Tarihte de şimdi de bu bir gerçek! “Ehl-i kitap” diyorlar; kendilerine kitap indirilen kavim, Allah’ın kitap gönderdiği kavim; Musa *aleyhisselam*’ın kavmi Musevîler, İsa *aleyhisselam*’ın kavmi İsevîler; Ehl-i kitap. Ehl-i kitap ama ikisinin de inancı sağlam değil. Hatta;

﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ

مَرْيَمَ

*Lekad keferallezîne kâlû innallâhe hü-
ve'l-Mesîhubnu Meryem.*⁴ “‘Meryem’in oğlu
İsa tanrıdır.’ diyenler kesinlikle kâfir oldu-
lar.”

Kurân-ı Kerîm’de âyette bildiriyor:

﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ﴾

*Lekad keferellezîne kâlû innallahe sâlisu
selâsetin.*⁵ “Allah üçten biridir. Üç tanedir,
üçten biridir. Baba Allah, Oğul Allah, Ruhu’l-
Kudüs.’ diyenler de kâfir oldu.”

“Tiriniteye -Arapça’sı *teslîs*- inananlar
da kâfir oldular.” diye Kurân-ı Kerîm bildiriyor.
Hıristiyanlardan da bunun doğru olmadığını
bilen zümreler var. “Evet, üç değildir,
birdir.” diyenler de var. Bu konular aralarında
büyük ihtilaflara sebep olmuş; İsevîler

⁴ 5/ Maide, 72.

⁵ 5/ Maide, 73.

inançlarından dolayı yüzlerce parçaya bölünmüş. “Yok senin dediğin doğru değil benim dediğim doğru...” vs. dedikleri için çok bölümlere ayrılmışlar.

Ama Hz. İsa Allah’ın kulu ve peygamberi, Hz. Musa Allah’ın kulu ve sevgili peygamberi; amennâ! *Aleyhimesselem*. Selam olsun onlara! Selam olsun Musa’ya, selam olsun İsa’ya. Bizim Peygamberimiz Muhammed-i Mustafa’ya ve onlara salât ü selâm olsun. Biz hepsini seviyoruz.

Kur’an’ı okuduğumuz, bitirdiğimiz zaman nasıl bitiriyoruz?

﴿سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾¹⁸⁰
وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ

Subhâne rabbike Rabbi’l-‘izzeti ‘ammâ yesifûn ve selâmün ‘ale’l-mürselîn.

Kurân-ı Kerîm’i “Bütün peygamberlere selam olsun.” diye bitiriyoruz. Biz hepsini severiz. Hepsini severiz. Âdem *aleyhisselam*’ı severiz, İsa *aleyhisselam*’ı severiz, aralarında ne kadar peygamber gelmiş geçmişse hepsine hürmet ederiz, severiz.

Hatta sevgili çocuğumuz doğduğu zaman buna ne isim koyalım ne isim koyalım ne isim koyalım... Bazısı “Musa olsun.” der bazısı “İsa olsun.” der. “Ben müslümanım, İsa ismi benim neme gerek.” demez. “Ben müslümanım, Musa ismi bana gerekmez.” demez. Zekeriya koyarız, Yahya koyarız... Düşünecek olursanız kaç tane peygamber isimli arkadaşınız vardır. Çünkü hepsini seviyoruz.

Ve selâmün ‘ale’l-mürselîn.

Çünkü bütün peygamberlere, hepsine sevgimiz saygımız var. Hepsini Allah göndermiş. Ama puta da tapılmaz ki! İnsaf yahu! Tahtadan, alçıdan, mermerden yapılmış heykele tapınılmaz. Hele de kitap indirilen bir kavim bu hatayı yapmamalı. İnsaf! İnsafa sığar mı? Olmaz öyle!

“Olağanüstü mucizeler gösterdi. Herhalde insan değil, tanrının oğlu olmalı...”

Hâşâ sümme hâşâ!

“Cüzzamlı bir hastayı -cüzzam, geçmeyen bir hastalık- eliyle meshederdi, cüzzam hastası iyi olurdu. Şöyle olurdu, böyle olurdu.”

Mübarekler, ah ıslah olasıcalar! İbrahim *aleyhisselam*'ın da böyle mucizeleri yok mu? Niye ona Allah'ın oğlu demiyorsunuz? Kitaplarınızda yazmıyor mu? Nuh *aleyhisselam*'ın böyle bir peygamberliği yok mu, mucizeleri yok mu? Var. Musa *aleyhisselam*'ın mucizeleri yok mu? Var. Tevrat'ta, İncil'de yazmıyor mu? Denizi geçti, Firavun'dan kurtuldu. Yazmıyor mu? Yazıyor. [O zaman] niye ona "Allah'ın oğlu" demiyorsunuz demiyorsunuz da niye ta Hz. İsa'ya gelince "Allah'ın oğlu" diyorsunuz? Öyle şey olur mu? Hepsi Allah'ın kulu! Hepsi Allah'ın kulu, peygamberi!

Böyle ama gel de bunlara anlat! Yazdıkları yazılarına bak, ilanlarına, reklamlarına bak, gel de anlat!

c. İbrahim Müteferrika Ve Risale-i İslamiyye Eserinin Önemi

*Velâ tûcâdilû ehle'l-kitâb illâ billeti hiye ahsen.*⁶ "Bu Ehl-i kitapla, en güzel yollarla, usullerle mücadele edin, doğruyu onlara anlatın!"

⁶ 29/ Ankebut, 46.

Ahsen, “en güzel” demek.

“En güzel olan usullerle, yollarla bu Ehl-i kitabın yanlışlıklarını bunlara anlatın!”

En güzel olması nasıl olur?

Sabırlı, delilli, ispatlı, mantıklı, akıllı, bilimsel, yumuşak, karşı tarafı kıskırtmadan, yerinden zıplattırmadan, sakın sakın; kendi kitaplarından, kendi okudukları kitaplarından deliller göstererek yumuşak yumuşak anlatmak lazım. Kendi kitaplarında deliller var, bunları toplayan alimler var, bunları toplayan kitaplar var.

Ben profesörlük çalışması olarak bir papaz olan, papaz olarak yetişmiş olan İbrâhîm-i Mütferrika’nın *Risâle-i İslâmiyye* kitabı üzerinde çalıştım, onu neşrettim. Onun başında geniş bilgi var. Okumadıysanız onu okumanız çok iyi olur, okutmanız da iyi olur. Ben onu faydalı bir çalışma olduğundan yaptım. Faydası olacak diye, Ümmeti Muhammed’e faydası olur diye yaptım.

Risâle-i İslâmiyye’yi kaç kişi okudu?

Okuyun, çünkü önemli! O kitabın kendisini de okuyun benim başına koyduğum 50-60 sayfalık araştırma kısmını da okuyun!

Kitabın kendisi İbrahim isimli papaz tarafından yazılmış.

Müteferrika ne demek?

Sarayda müteferrika rütbesini yükselmiş olan kişi demek. Sarayda çeşitli teknik, ustalık isteyen işlerde çalışan görevli kimselere müteferrika derler. Bu da matbaacılıkla uğraştığı için İbrâhim-i Müteferrika demişler. Teknik işlerden sorumlu saray görevlisi demek.

İbrahim neydi?

Polonya'nın Cluj veya Kolozsvar şehrinde yetişmiş bir papazdı. Okudu, papaz oldu. Sonra da kendisi bu kitapta; "Ben okulumuzdaki kütüphanede, üstâd-ı bî-mürüvvetlerimin -ne demek; mürüvvetsiz hocalarımın, kalleş, sahtekâr, aldatıcı hocalarımın- bizden sakladığı, okutmadığı, gizli dolaplarında bulundurduğu kitapları okudum, gerçekleri öğrendim ve İslâm'ın hak din olduğunu anladım, müslüman oldum." diyor. Kütüphaneye girmiş; demek ki salahiyeti vardı, belki çalışkandı. Ama okudukları kitaplar yine hıristiyanlar tarafından yazılmış kitaplar.

Risâle-i İslâmiyye ne demek?

İslâm oluşunu anlatan risale, kitap demek. Neden müslüman olduğunu orada anlatıyor. Çok önemli!

Neden önemli?

Papaz olduğundan önemli!

Neden önemli?

Kitap İslâm'ın hak din olduğunu gösteren sözlerle, bilgilerle dolu olduğu için önemli!

Bu sözler bu bilgiler nereden alınma?

İncil'den alınma! İncil'deki âyetleri ortaya koyarak anlatıyor. Çok önemli. Bir papazın müslüman olması, İncil'den İslâm'ın hak din olduğunu, haklı olduğunu gösteren âyetleri ortaya koyması çok önemli. Bunu çok önemli gördüğüm için ben bu eser üzerinde çalıştım ve neşrettim.

Başkaları bu eseri sakladılar. İbrâhîm-i Müteferrika'nın hayatını yazan kimseler yalan söylediler. Gerçekleri halk bilmesin, bir papazın müslüman olduğunu anlamasın diye bunu sakladılar, yalanlar uydurdular.

“*Risâle-i İslâmiyye* İslâm'la ilgili bir kitap!” diyor.

Hayır, İslâm'la ilgili bir kitap değil, Hıristiyanlığın yanlış olduğu ile ilgili bir kitap!

Kendisinin niçin İslâm'ı seçtiğini anlatan kitap; ondan *Risâle-i İslâmiyye* ismi verilmiş.

“Eh işte, öyle İslâm hakkında bir kitap.” deyip eveleyip geveleyip geçiriyor. Doğruyu söylemiyor. Karacson isimli bir papaz Tarih Kurumu'nun *Belleten* dergisine yazmış. Yalan, her şey yalan!

“Türkler bunu Romanya'dan esir almış, getirmişler, satmışlar, çok cevr ü cefâ etmişler, baskı yapmışlar da müslüman olmuş...”

Yalan! [İbrahim-i Müteferrika'nın] kendisi öyle demiyor. Kitabında diyor ki;

“Ben üstâd-ı bî-mürüvvetlerin -vefasız, kalleş, aldatıcı, sahtekâr hocaların- benden sakladığı kitapları okudum, öyle müslüman oldum.” diyor. Kendisinin sözü mü önemli Karacson isimli kara papazın yalanı mı önemli? Kendisi; “Ben ezâ cefâ gördüm de zorla müslüman edildim.” demiyor ki! “Kitapları okudum, İslâm'ın hak din olduğunu anladım, müslüman oldum.” diyor. Bir de Hıristiyanlığın içinden deliller getirerek İslâm'ın hak din olduğuna dair kitap yazıyor. Ne kadar önemli!

Velâ tucâdilû ehle'l-kitâb illâ billetî hiye ahsen.

Ehl-i kitapla mücadele etmenin en güzel şekli nedir?

Bu kitabı neşre hazırlamaktır, yayınlamaktır. Buyur, ne konuşuyorsun sen? Al, senin papazın müslüman olmuş, gör. Ne yazdığını gör de oku bakalım. Söyledikleri doğru mu yanlış mı? Bu şeyler İncil’de var mı yok mu? Var. Var, doğru. Ne diyecek buna? Hiçbir şey diyemez. Susar kalır, bir şey diyemez.

Ama yalan söyledi:

“Türkler İbrahim-i Müteferrika’yı esir almışlar.”

Esir alma filan yok! Adam İslâm’ın hak din olduğunu anlamış, gelmiş, müslüman olmuş. Ve ömrünün sonuna kadar da Osmanlı’ya güzel hizmet etmiş. Kitaplar, çok güzel kitaplar basmış. Osmanlı toplumunu uyandıracak, bilimsel gelişmeleri anlatan kitaplar neşretmiş. Her birisi antika, kıymetli eser. O eserleri neşrettiği için Allah razı olsun. Ömrü boyunca dümdüz bir çizgide yaşamış, vefat etmiş. Şişhane’den geçerken o civarda, kabri oradadır. Orada bir kabristan vardır. Onu bulmamız lazım, neresiyse ihyâ etmemiz lazım.

d. İnsanların Çoğu Cehenneme Gidecek

Ehl-i kitapla en güzel yolla mücadele edeceğiz, anlatacağız.

Neden?

Peygamber Efendimiz diyor ki; “Nerede olursanız olun hakkı söylemekten geri durmayın!”

Allah yarın rûz-i mahşerde hakkı söylemekten geri duran bir adama diyecek ki;

“Kulum, hakkı biliyordun, niye o toplantıda hakkı söylemedin? Onlardan korktun mu? O kalabalıktan çekindin, utandın, korktun mu?”

“Korktum yâ Rabbi!”

“Ben korkulmaya daha layığım, seni şimdi cezalandırıyorum!”

Allah, niye hakkı söylemedin diye azaplandırarak, cehenneme atacak. Hadîs-i şerifi size getirir, okurum inşaallah. Sahih hadîs-i şerîf. Söylemekten korkmayın, doğruyu söyleyin!

Ebû Zer-i Gıfârî *radıyallahu anh* müşriklerin yanına gidiyordu: *Lâ ilâhe illallah Muhammedün Resûlullah*, diyordu. Bir kalkıyorlardı, Ebû Zer-i Gıfârî hazretlerini yumruk,

tekme, tokat, sille dövüyorlardı. Ertesi gün yine müşriklerin yanına gidiyordu: *Lâ ilâhe illallah Muhammedün Resûlullah!* Yine söylüyordu; yine kalkıyorlardı, pat küt pat küt pat küt... Ertesi gün yine gidiyordu: *Lâ ilâhe illallah Muhammeden Resûlullah!* “Siz dövmekten bıkmazsanız ben de hakkı söylemekten bıkmam!” diye söylüyordu mübarek.

Kâbe’nin örtüsünün arkasına saklanırmış, o zaman da dövemiyorlar. Herifler müşrik ama Kâbe’ye de saygıları var. Kâbe’nin örtüsüne saklanana dokunulmaz. Dokunulursa başımıza taş yağar, diye korkuyorlar. Yine korkuları da vardı.

Ehl-i kitaba veya yanlışlık yapan herkese; Çinli’ye, budiste, şuna buna hakkı söyleyeceğiz.

Geçmiş senelerin birinde Singapur’da bir taksiye bindik. Uçağa geliyoruz. Şakır şakır yağmur yağıyor, göz gözü görmüyor. Yüreğimiz güp güp atıyor, uçağı kaçıracağız. Yollar izdihamlı. Uçağın kalkma saati yaklaştıkça... Takside gidiyoruz ama yol tıkanık. Taksinin orta yerine, direksiyonun tarafına, cama Bu-da’nın heykelini koymuş. Şişman bir adam;

göbeği görünüyor, yuvarlak yüzlü, çıplak kafalı putu, Buda heykeli! Bizdeki “put” kelimesi var ya, “puta tapmak” diyoruz. Put kelimesi Buda’dan gelmedir. Dedelerimizin diline put kelimesi oradan gelmiş.

Biz put deyince daha ziyade haçı hatırlıyoruz ama put, tapınılan her şeydir. Onlar Orta Asya’dayken Hindistan’a, Tibet’e filan sefere gittikleri zaman Buda’yı görmüşler. Put işte, puta tapıyor. Yani Buda’ya tapıyor, yani heykele tapıyor.

Dedi ki;

“Sen Budist misin?”

İngilizce konuşuyor:

“Sen Budist misin?”

“Budistim.”

“Buna tapınıyorsunuz öyle mi?”

“Evet.”

“Bu madde daha önce, Buda putu olmadan önce neydi?”

“Metaldi.”

“Bunu yüksek hararete eritti ondan sonra kalıba döktü ondan sonra fırçaladı, oydu, heykel yaptı. Elinizle yaptığınız şeye niye tapınıyorsunuz?”

İngilizce çok güzel sözler söyledi. Ben de tane tane söylediği için anlıyorum. Budist şoför de anlıyor.

“Evet, haklısınız” dedi.

Havaalanına gelinceye kadar bir budiste tebliğ yaptık, İslâmı anlattık.

İsterse anlar istemezse anlamaz, kendisinin bileceği bir şey. Anlar da müslüman olursa kurtulur, anlamaz da puta tapmaya devam ederse cehennemin dibini boylar. Burada da dibine gidecek, putlar da gidecek, puta tapanlar da! Ama “Buda’nın kendisi bir adammış, fakirlere yardımcıymış, iyiliksevermiş...” filan diyorlar. Milattan önce falanca zamanda yaşamış. Kendisi nasıl adamdı bilmiyoruz. Ama taptıkları heykellerin hepsi cehenneme gidecek, cayır cayır yanacaklar.

Yalnız Buda’nın kendisini bilmek lazım.

Bu adam kimdi?

Allah’ın oraya gönderdiği doğru sözlü bir peygamberdi de sonra onun sözlerini bunlar mı saptırdılar yoksa o da bir yanlış adam mıydı? O da mı inancı bozuk bir insandı? Onu Allah biliyor, hesabını yapacak. Peygamber idiyse iyi, salih bir insansa itikadı doğru bir

insansa kurtulacak. Ama o da yamuk bir insansa o da gidecek.

﴿وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ﴾

*Ve mâ ekserü'n-nâsi ve lev haraste bi-mü'minîn.*⁷

Muhterem kardeşlerim!

İnsanların çoğu cehenneme gidecek, ekseriyet!

Ne kadar ekseriyet?

Bir siyah öküz postunun üzerinde bir tane beyaz kıl olsa o kadar insanın hepsi; insanların Âdem atamızdan bu zamana kadarki âdemoğullarının, Benî Âdem'in sayısı o kıllar sayısı gibi olsa, o kılların içinde bir beyaz tane onun yüzde, binde bilmem nede kaçıdır? İşte o kadarı cennete girecek. Peygamber Efendimiz böyle buyuruyor. Hadîs-i şerîf bu! Bütün insanların içinde cennete girecekler, bir siyah öküz derisi üzerindeki bir tek kıl kadar azdır, ekseriyet cehenneme gidecek!

Neden?

⁷ 12/ Yusuf, 103.

İnancı bozuk da ondan! Bir buçuk milyar Çin, bir milyar Hint, yallah cehenneme! Gümbürt!

Rubbish!

Rubbish değil, cehennem, gümbürt!..

Neden?

Put a tapıyorlar, inançları bozuk, yalan yanlış inançlara sahipler.

Adam ölüyor, karısını da yakıyorlar. Kocan öldü, hadi bakalım sen de... Merasimle yakıyorlar. Öyle inanç mı olur? Kadının ne kabahati var? Adam öldü, karıyı yakıyorlar. Öyle inanç mı olur? Tenasül cihazına tapınıyorlar. Böyle inanç mı olur? Öküze tapınıyorlar. Böyle akıl mı olur? Kobra yılanına tapınıyorlar. Hindistan'da kobra yılanının sokmasıyla tedavi edilemeyip ölen milyonlarca insan var. Yine tapınıyorlar.

Konuştuğu zaman herkesle ciddi bir şekilde Allah'ın varlığını, birliğini anlatıp onu doğru yola çekmek lazım. Sahâbe-i kirâm öyle yaptı. Sahâbe-i kirâm müslüman insanların arasına gitmedi. Gittikleri yerlerdeki insanlar bozuk inançlıydı. Orta Asya'ya gidenler Şamanistler'le karşılaştılar; Tibet'e gidenler,

Dalai Lama, Tibet rahipleri ile karşılaştılar; Anadolu'ya gelenler hıristiyanlarla karşılaştılar, Kayseri'de, Niğde'de, yerin altında tapınaklar, kiliseler yapmış olan insanlarla karşılaştılar; Afrika'ya gidenler ilkel kabilelerle karşılaştılar. Her yerde Allah'ın varlığını birliğini anlata anlata bir buçuk milyar müslüman var, az değil!

Seviyesi düşük, tahsilleri az!

e. Kullukta Laubalilik Olmaz. Allah'a Güzel Kulluk Yapmamız Lazım, Hesap Ciddi

Neden?

Okumuyorlar, öğrenmiyorlar, çalışmıyorlar, İslâm'ın kıymetini bilmiyorlar, Allah'ın azabının, şiddetinin farkında değiller. Allahu Teâlâ hazretleri çalışmayanları cezalandırır, diye tir tir titremeleri lazım. Laubali, gevşek gafil... Allah'ın ibadetini güzel yapmaları lazım. Kulluklarını iyi düşünmeleri lazım. Gafil, cahil... Günlük olaylarla oyalanıyorlar, büyük hesabı düşünmüyorlar. Mahkeme-i kübrâyı düşünmüyorlar. Allahu Teâlâ hazretlerinin divanına baş açık, yalın ayak, çıplak, ür-yan diz çöküp duracaklarını, terlere batacaklarını düşünmüyorlar.

Allahu Teâlâ hazretlerinin sevgili peygamberi, Habîbullah olan, Makâm-ı Mahmûd'un sahibi olan Muhammed-i Mustafâ'sının yanına âmâ Abdullah b. Ümm-i Mektûm *radiyallahu anh* geldi. Mübareğin iki gözü görmüyor. “Bir soru sormak istiyorum yâ Resûlallah!” dedi, sordu. Peygamber Efendimiz eşraftan, âyândan, hatırlı üç beş kişi ile konuşuyordu, İslâm'ı anlatıyordu.

“Yâ Resûlallah bir soru sormak istiyorum.”

Konuşuyor.

“Yâ Resûlallah bir soru sormak istiyorum.”

Nasıl ısrar ediyor ki gözü de görmüyor, atılıyor. Peygamber Efendimiz sırtını döndü.

“Yâ Resûlallah bir soru sormak istiyorum.” Peygamber Efendimiz;

“Olmaz ki... Şununla konuşmayı bitireyim, sabret...” filan gibi yüzünü ekşitti. Abese sûresi indi!

Abese sûresinde ne oldu?

﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾⁽¹⁾ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ﴿2﴾ وَمَا

يُذْرِيكَ لَعَلَّهٗ يَزَكِّيٰ ﴿3﴾ أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ

الذِّكْرُ

Allahu Teâlâ hazretleri buyurdu ki;

“Benim Resûlüm Muhammed-i Mustafâ, *abese*; abus çehre takındı.”

Abese, “abus surat takınmak, yüzünü buruşturmak” demek.

Ve tevellâ . “Ve sırtını döndü.”

Tevellâ, “sırtını dönmek” demek. Abdullah b. Ümm-i Mektûm’a sırtını döndü, tevecüh etmedi.

En câ’ehü’l-a’mâ. “O âmâ geldi. Ona sorular, soruyor.” *Ve mâ yudrîke le’allehu yezekkâ*. *Ev yezzekkeru fe-tenfe’ahü’z-zikrâ*.⁸

“Ey benim Habîbim! Belki o yüzünü buruşturduğun âmâ güzel duygularla içini tertemiz yapacak. Senin anlattığın şeylerden duygulanacak, öğüdü alacak ve öğüt kendisine fayda verecek, iyi müslüman olacak. Sen ötekileri

⁸ 80/ *Abese*, 1- 4.

heves ediyorsun ama öyle değil. Aksine bu iyi durumda!” dedi. Âyet-i kerîme böyle Peygamber Efendimiz’e, “Bir daha böyle yapma!” diye devam ediyor.

Muhterem kardeşlerim!

Habîbinin, Muhammed-i Mustafâ’sının nihayet bir hareketi, soru soran bir âmâyâ sırtını dönmesi, yüzünü buruşturması... Çünkü ötekilerle konuşuyordu. Senin ne makamın var, ne sıfatın var; hata yaptığın zaman Allah seni çok mu hoş görür? Muhammed-i Mustafâ’sı hata yaptığı zaman âyet indiren Allahu Teâlâ hazretleri, sen ne makamdasın ki, sana hiç sorgu sual sormayacak mı?

Bu olayı düşün: Nihayet bir yüz buruşturma ve sırt dönme olayı! Bir de senin yaptığın edepsizlikleri düşün! Çok çalışmamız lazım, Allah’tan çok korkmamız lazım. Çünkü iş ciddi. Kullukta laubali olunmaz ki! Allah’a güzel kulluk yapmamız lazım. Nereden almışız biz bu laubaliliğe, gevşekliğe?

İslâm bize sadece, “Ezan okunuyor, gel camiye gidelim...” [diye] namaz kılmak gibi geliyor. Öyle değil. Bak, Peygamber Efendimiz namazlarını kılıyor ama yüzünü buruştur-

du, sırtını döndü diye nasıl âyet indi. Daha başka âyetler var.

Peygamber Efendimiz diyor ki;

﴿فَاسْتَقِمَّ كَمَا أُمِرْتَ﴾

*Festekim kemâ ‘ümirte.*⁹

Bir başka âyette de;

﴿وَاسْتَقِمَّ كَمَا أُمِرْتَ﴾

*Vestekim kemâ ‘ümirte.*¹⁰ “Nasıl emrolunduysan o emrolunduğun vaziyette ol, kul-luğunu doğru yap, dosdoğru ol ey Resûlüm!”

Allah; “Emrolunduğun gibi istikamet üzere ol, dosdoğru ol!” dediği için Peygamber Efendimiz dosdoğru olmaya çok gayret etti. Diyor ki; “Bu âyetler benim belimi büktü, saçımı sakalımı ağarttı.”

Şeyyebetnî sûretü hûd ve emsâlühâ.
“Hud sûresi beni ihtiyarlattı.”

⁹ 11/ Hud, 112.

¹⁰ 42/ Şura, 15.

f. Pısrıklığı, Uyuşukluğu Bırakıp Zalimlere Karşı En Güzel Yollarla Mücadele Etmemiz Lazım

Sorumluluk duygusundan ne kadar korktuğunu, nasıl koşuşturduğunu, gayret ettiğini anlıyoruz. Biz de çalışacağız. Bizim şu anda sürdürdüğümüz Müslümanlık, çok sulandırılmış, gevşek bir müslümanlık. Bu kadar sulandırılmış şeyden çorba olur mu yahu! Çorbanın içinde hiçbir şey yok. Dayamışlar suyu, dayamışlar suyu; sıcak su! Hani bunun çorbalık tarafı yahu? Bizim Müslümanlığımız böyle. Köylü sulandırılmış ayran getiriyor, içiyorsun; ekşi su! Yahu bunun yoğurdunu biraz fazla koysana mübarek! Ayran ayrana benzese ya! Ne bu böyle, ekşi su! Götürür derler, suyu ne kadar koyarsan götürür. Misafir çok diye suyu dayamış. Su içiyoruz, beyaz renkli su içiyoruz. Yahu mübarek, şunu biraz özene bezene yapsan da bir Ömür ayranı gibi olsa, Vefa bozası gibi koyu olsa, içen içtiği zaman “Tamam, güzel ayranmış...” dese ya! Dolduruyor suyu, dolduruyor suyu, öyle bir ayran yapıyor; ayran değil yoğurt suyu, yoğurt bulaşığı. Bizim Müslümanlığımız Müslümanlık bulaşığı!

Bizim günlük hayatımızı bir videoya getirirler bir de tehdit etseler; bak şunu şöyle yaptın, yanlış; bunu böyle yaptın, yanlış; oturuşun kalkışın, konuşman vs. Perişan oluruz. İyi müslüman olmamız lazım. Ehl-i kitapla en güzel yolda da mücadele etmemiz lazım.

*İllellezîne zalemû min-hüm.*¹¹

En güzel yolla mücadele edilecek de onlardan zalim olanlara öyle en güzel yolla mücadele yok. Zalim herif! Sırp, Yunan, Bulgar, Rus... Neler yaptıklarını görmüyor muyuz? Tarihte hiç okumadık mı? Okuduk okuduk da şimdiki asrımızda, çağımızda bizzat kulaklarımızla duyduk, televizyonlarda gördük. İsrail, Hint... Keşmir’de neler yapıyor? Hindistan’da neler oluyor? Bilmiyoruz. Vietnam’da müslümanlar varmış. Seylan’da müslümanlar varmış. Onlar o kavgalarda gürültülerde ne oluyor? Müslümanların müslümanlardan haberi yok ki! Hiç kimseden bilgimiz yok. Mısır, Cezayir, Somali... İki tane, üç tane diktatör çıkartıyorlar, birbirleriyle çarpıştırıyorlar;

¹¹ 2/ Bakara, 150.

olan kime oluyor? Müslümanlara, ahaliye oluyor.

İllezîne zalemû min-hüm.

Zalim oldu mu ne olur?

O zaman zulmünün cezasını çeker. müslüman pısırik durmayacak. Ben pısırik duranlara çok üzülüyorum. Başta kendi pısıriklığım, sessizliğim, sakinliğim, uyuşukluğum olmak üzere çok üzülüyorum. Bizim kebab yiyip de yan gelip yatacak hâlimiz mi var? İslâm âlemi yalnız, perişan, cayır cayır yanıyor. Çok çalışmamız lazım. Hepimiz işimizde gücümüzde, zevkimizde sefamızdayız diye üzülüyorum.

Zalimlere ne yapılır?

Zulmünü engelleyecek tedbirler alınır, zulüm yaptırılmaz; o kadar. Zulüm yaptırılmaz. Zalim olmayanlara en güzel yolla mücadelemizi sürdürüp onlara gerçekleri anlatmaya çalışırken deyin ki;

*Ve kûlû: Amennâ bi'İlezî ünzile ileynâ ve ünzile ileykûm.*¹² “Biz müslümanlar, Muhammedîler, *Lâ ilâhe illallah Muhammeden*

¹² 29/ Ankebut, 46.

Resûlullah deyip Allah’a teslim olmuş olan mü’min ve müslüman zümre, bizler bize indirilen Kur’an’a da inandık, size indirilen kitapları da kutsal sayıyoruz, onlara da imanımız var.” *Ve ilâhünâ ve ilâhüküm vâhidün*. “Bizim ibadet ettiğimiz âlemlerin Rabbi Allah’la sizin tapmanız gereken, “baba Allah” dediğiniz -hâşâ sümme hâşâ, baba filan değil- Allah aynı, fark yok. İlahımızla ilahınız aynı.”

Bir, tek; iki tane değil, başka değil, üç tane değil. Hz. İsa tanrı değil, tanrının oğlu değil. Meryem tanrının anası değil. Rûhü’l-Kudüs ekânîm-i selâseden değil. Cebrail Allah’ın bir meleği, İsa Allah’ın bir kulu, Meryem Allah’ın mübarek, cennetlik bir hatunu, kadın yarattığı bir kimse! Bir tane, âlemlerin Rabbi olan Allah’tır. Bizim ibadet ettiğimiz o Allah’la sizin ibadet etmeniz gereken o aynı.

Ve nahnü lehû müslimûn. “Biz o âlemlerin Rabbi, yaratanımıza teslim olmuşuz, müslümanız.” deyin onlara. Sizin de aslınız bizim gibi, aslınıza dönün. Sonradan çıkma, uydurma, bâtil inançları bırakın!” dememiz lazım geliyor.

g. Tebliğin Yöntemleri Ve Teşkilatlanmanın Önemi

Bu nasıl olur?

Sözle olur, yazıyla olur, dergiyle olur, radyoyla olur, okulla olur... Bu hıristiyanların çok teşkilatları var. Tarih boyunca müslümanlarla uğraşmak için çalıştırdıkları çok teşkilatlar var. Mükemmel teşkilatlar. Şövalye teşkilatları, Rodos şövalyeleri vs.

Bu şövalye vs. ne?

Bunlar papaz, millet bilmiyor. Şövalye deyince bir şey anlamıyor. Kimisi Saint Jean Şövalyeleri, misyoner teşkilatı, kimisi Benedikten rahipleri kimisi şu hıristiyan kilisesine bağlı adamlar kimisi bu... Silahlı adamlar, kılıçlı adamlar, zırhlı, kalkanlı adamlar, oklu, kamalı adamlar! Bayağı çarpışmışlar.

“Hıristiyanlık sevgi dinidir.”

Kimi kandırıyorsun sen? Şu tarihte hem kendinize hem başka milletlere yaptıklarınıza baksanıza! Dünyayı mahvettiniz. Medeniyetleri yıktınız, insanları öldürdünüz. Çok zulüm ettiniz.

Biz?

Bizim bir teşkilatımız bir yok, darmadağın! Endonezya’da 200-210 milyon müslüman varmış, darmadağın! Hindistan’da kaç milyon müslüman varmış, perişan! Bangladeş’te şu kadar milyon müslüman varmış, fakir! Hindistan’da şu kadar müslüman varmış, İran’da bu kadar müslüman varmış, Mısır’da şu kadar müslüman varmış, Cezayir’de şu kadarmış, Afrika’da bu kadarmış, Nijerya’da şu kadar... Hepsini toplasan beş para edecek icraat ortaya koyamıyorlar! Teşkilatları yok, yardımlaşmaları yok, destekleştirmeleri yok! Parça parça, perişan; hatta birbirleriyle savaşmakta, hatta düşmanla ittifak edip birbirleriyle savaşmakta!

Endülüs’ü niye kaybettik?

Endülüs Anadolu gibiydi. Anadolu kadar, Anadolu gibi bir ülkeydi. Ne kadar müslüman kaldı? Yedi asır müslüman kaldı. Anadolu da yedi asır müslüman. Endülüs ondan sonra niye hıristiyan oldu? Allah saklasın, Allah etmesin Anadolu hıristiyanlaşırsa ne yaparız? Hayretler içinde kalırız. Anadolu’nun yüzde 99’u müslümandı. Hem de 1071’de Malazgirt Zaferi’nden sonra adım adım fethedilmiş. 1299’da

Osmanlı Devleti kurulmuş. Ondan önce de Selçuklular, beylikler varmış.

900 senedir Müslüman! Hıristiyan olsa ne yaparız?

Hayretten küçük dilimizi yutarız. “Yahu bu kadar müslüman ülke nasıl hıristiyan olur? Olmaz yahu! Hadi oradan sen de!” deriz. Ama oluyor. Yavaş yavaş oluyor bu işler, birden olmuyor. Bazen birden oluyor bazen de yutturmaca, kaydırmaca, uyutmaca; yavaş yavaş oluyor. Yavaş yavaş...

50 seneden sonra toplumdan bir kesit al, 50 seneden sonra bir kesit daha al; sayılarını say!

“Ne kadar değişme olmuş!”

Adamlar sayım yapmışlar. Ben geçen gelişimde dergi getirdim. Dergiyi saklıyorum. Endonezya’da o Uzak Doğu ülkelerinde Hıristiyanlığın on senede bir kesitini almışlar, sayısını saymışlar. Hıristiyanlık nasıl geliyor, diye ölçüyorlar. Çin’de, Güneydoğu Asya ülkelerinde, Uzakdoğu’da, Hıristiyanlığın artışını rakamlarla ortaya koymuşlar. Sayım yapıyorlar, bilgisayarlara işliyorlar. Belki şişiriyor-

lar belki doğru, bilmiyorum. Ama o rakamları size okumak isterim. İlerliyor.

Neden ilerliyor?

Budistin karşısına geçiyor, “Olmaz böyle bir şey!” diyor, güzel şeyler söylüyor. Çünkü ilmi var, parası var, bilgisi var. Dinler tarihini incelenmiş, söze nereden başlayacağını biliyor.

Bizimkilere yehova şahitleri geliyorlarmış; “Biz sizin iyiliğinizi istiyoruz, bir şey yapmıyoruz. Tamam tamam, sizin gibi düşünüyoruz. Sen bize gel, devam et... Bak, sizin Kur'anınız'da şu âyette şöyle diyor: Hz. İsa'ya inanmayı Kur'an'ınız da söylüyor...” [diyorlarmış].

İyi ama Kur'an'ın öbür âyetleri ne diyor? Bak bu âyette ne diyor? Bak, “İsa'yı tanrı sayanlar kâfir olur!” diyor. Niye onu zikretmiyorsun? Bilmeyen adamı kandırmak! Bir şeyi söyleyip de ötekileri söylememek kandırmaktır!

“Ne yapayım? O âyetleri okudu, ben o âyetleri bilmiyorum, cevap veremedim.”

Ama bilen adam diyecek ki;

“O âyet-i kerîme Hz. İsa’nın zamanındaki ahali için inmiş âyettir. O zaman o Allah’ın hak peygamberi olduğu için ona inanmayanlar o zamanın kâfirleridir. O zamanın kâfirleri onlar, Hz. İsa’ya inanmayanlar. Bu zamanın kâfirleri de Hz. Muhammed’e inanmayanlar.”

İşin iç yüzünü bilen çevrilen dolabı, aldatmacanın, yutturmacanın nereden yapıldığını bilir. Ama adamlar teşkilat kurmuş.

Kingdom yazıyor. “Kraliyet” diyor. Kendi Yehova Şahitleri’nin teşkilatları kraliyet! Kraliyetin filanca şubesinin, *community hall*, toplantı salonu diyor. *Kingdom* diye yazılıyor. *Sovereignty of God*. Ama *god* mad demeden *kingdom* diyor. Bir krallık kurmuş, mânevî krallık kurmuş. Onun mensubu olduğunu söylemek istiyor. Biz kraliyetin mensubuyuz...

Türkiye’de böyle bir teşkilat kursan ebediyyen hapis!

“Vay sen ayrı kraliyet kuruyorsun ha!..”

Yahova Şahitleri’ni hapsetmezler ama müslüman, teşkilat kurdu diye kovalarlar!

Müslümanların hiç teşkilatı yok mu?

Var. Tarikatlar var. Ne güzel tarikatlar var. Mevlevî tarikatı var, Hacı Bayrâm-ı

Velî'nin tarikatı var, Azîz Mahmûd-ı Hüdâî hazretlerinin tarikatı var. Nakşî tarikatı var, Kadirî tarikatı var... İşte onlar teşkilat!

“Teşkilat mı? O zaman devlet bunlarla uğraşsın, bunları geçiştirmesin!”

Ama Avustralya'da bunların teşkilatlarına kimse karışmıyor. Bunların kiliselerine, okullarına, faaliyetlerine karışıyor mu? Karışmıyor. Devlet yardım ediyor, vergi topluyor, herkesin maaşından kilise vergisi kesiyor. Sizin maaşınızdan bile kilise maaşı kesiyor, onlara veriyor.

Melbourne'da, Sidney'de yeni bir mahalle kurulduğu zaman –yeni açılmış bir mahalle, satışlar, arazi satışları, ev satışları yapılıyor– bakıyorsun, köşebaşının en güzel parseli, en güzel yerleri kilise! Ben Melbourne'da baktım; kaç tane parsel; hemen, en güzelleri! Biz Melbourne'da bir parsel alacağız diye uğraş Allah'ım uğraş, daha doğru düzgün bir yer sahibi olamadık.

“Burada cuma günü Cuma namazı kılacağız.” demeye kalkışsak ne diyecek?

“Kılamazsınız.” diyecek. Demeyecek mi? Diyecek. Neden?

“Kaç kişi geleceksiniz buraya.” diyecek.

“100 kişi.”

“100 kişilik park yeri isterim.” diyecek.

Hapı yuttuk. 100 kişilik park yeri milyonlarca lira! Hapı yuttun, işte camiye kuramazsın. Ama onların camileri var.

Neden?

Devlet destek oluyor. Zengin adam, zengin!

Hız. Ömer *radıyallahu anh*’ın bir sözü var, diyor ki;

İlallâhi eşkû da’fe’l-emîni ve hıyânete’l-kaviyy. “Emniyetli, güvenilir, iyi insanın zayıflığından; kuvvetli, güçlü, nüfuzlu, kuvvetli insanın da hain olmasından Allah a sığınırım.”

Derdimi, şikâyetimi Allah’a sunarım: Yâ Rabbi bu ne hâl böyle?

İyi insan zayıf, her yönden zayıf! Parası yok, gücü yok, kuvveti yok, sözü dinlenmiyor. Kuvvetli adamlar hain. Mafya çetesinin başkanı. Hadi bakalım uğraş, uğraşamazsın. Türkiye’de öyle. Mafya çetesinin reisi adam hain, kuvvetli, İslâm’ın da karşısında. Hadi bakalım uğraş. Papazın elini öpüyor, İslâm’ın karşısına çıkıyor.

Allah’a yalvaracaksın, “Nedir bu hâlimiz yâ Rabbi?” diyeceksin.

Teşkilat var ama teşkilat takibâtta!

“Tarikat mı, şu tarikatları kötüleyelim.”

“Ne yapalım?”

“Kötü bir misal bulalım.”

“Kötü misal yok.”

“Kendimiz uyduralım, ortaya atalım. Bir senaryo, bir piyes yazalım. Başrolleri oynayan kadınları, erkekleri tespit edelim. Bu buna şöyle yapsın, bu buna böyle yapsın. Bu ikisi bir arada iken bastıralım, polisle, gazetecilerle resimlerini çekelim; millet nefret etsin.”

Bizim Mehmet Ali Torlak Hoca anlatıyor.

Etimesgut’un aslı “Ahî Mesud.” Etimesgut; öyle bir şey yok. Aslı “Ahî Mesud.” Ahîlik, tarihî bir teşkilattır. Ahî Mesud iken ismini Etimesgut yapmış adamlar. Eti yapmışlar. Bu ahî yahu! Tarihteki Etiler başka; bu ahî, bu Ahîlik teşkilatı, Anadolu’nun meşhur teşkilatı. Niye tahrip ediliyor?

Etimesgut’taki camideki imam “Öğrenciler camiye geldiler!” diyor. Okulun öğrencileri camiye gelmiş.

“Hocam! Şu sarığınızı, cübbenizi bize bir günlüğüne ödünç verir misiniz?”

Şu sarık, şu cübbe, ödünç verir misiniz?

Mehmet Ali [Torlak] sormuş:

“Ne yapacaksınız?”

“Cumhuriyet Bayramı münasebetiyle bir piyes düzenledik de öğrencilerden bir tanesi hoca kılığına girecek de onun için sarık ve cübbe...”

Hocayı küçülteceksiniz. Hoca talebeyi falakaya yatırıyor göstereceksiniz, [talebenin] tabanına veryansın değnek vuruyor göstereceksiniz. Ondan sonra hocaların cıcığıını çıkaracaksınız, rezil edeceksiniz. Bütün okul; “Vay be! Hocalar mı, müslümanlar mı; illallah!” deyip küçükten hapı yutacak, zehiri bardaklarının içine azıcık koyup yutturacaksınız.

Küçükten zehirlenmeye başlayacak, büyüdüğü zaman ne yapacak?

İslâm düşmanı olacak. Çünkü bu zehir, dozajı arttırıla arttırıla her zaman devam ediyor. Her ilerici gazetede her gün bu zehirden bir miktar var. Arsenik, öldürücü zehir.

Öldürüyor, kalbini öldürüyor, iman filan kal-
mıyor.

“Ay şu hocalar, şu sarıklılar! Sarığa çok
kızıyorum, cübbeye çok kızıyorum...”

Niye kızıyorsun?

Bu tepesindeki kadın şapkasına niye kız-
mıyorsun?

Bizim evde deli var, tepesinde gülü var.

Buna niye kızmıyorsun da sarığa kızıyor-
sun! Sarık Fatih Sultan Mehmed’in başında,
Barbaros Hayreddin’in başında! Askerse aske-
rin başında, alimse alimin başında, bakansa
vezirse onun başında... Sarığa niye kızıyorsun
sen? Sarık çok güzel bir kıyafet. Ama bir de
dinî tarafı olan bir kıyafet. Kendine ait şeye
kızıyorsun. Avrupa’dan gelme tüylü şey; haltı
işlemişler, bir de tepesine tüy dikmişler. Ba-
şınıza geçirin. Burada tüyler var diye kuşlar
gelecek, başınıza yuva yapacak. Onu beğeni-
yorsun. Kınaya kızıyorsun, ojeyi beğeniyor-
sun. Tırnak kesmeye kızıyorsun, kedi tırnağı
gibi tırnakları uzatmayı beğeniyorsun. Açıl-
mayı beğeniyorsun. Birisi;

“Oh ya, gönlümüz bayram etti.” diyor.

İslâm Araştırmaları Enstitüsü'ne gittik. Salih Tuğ, bizim arkadaş, sonradan profesör oldu. Kütüphane, her taraf dolap dolu, oturuyoruz. Bizim Edebiyat Fakültesi'nde deli, kontak birisi vardı, o da geldi; Edebiyat Fakültesi öğrencisi, saçları dökülmüş, kartalmış bir öğrenci. Lise diplomasını nereden aldıysa almış, Edebiyat Fakültesi'nin kaşarlanmış öğrencilerindendi. O bölüme gider bitiremez, öbür bölüme gider, geziyor. Oturuyoruz, o da geldi:

“Allah razı olsun bu mini eteği çıkaranlardan; gözümüz bayram ediyor.” dedi.

Yahu günahı işleyenden Allah razı olur mu? Günah yapana, “Allah razı olsun.” denilir mi? Öyle korkunç bir söz ki senin bu söylediğin!

“Senin imanını götürür bu söz!” dedik.

Ama adam tam dengeli, ciddi bir adam değil. İlk başta konuşan tabii insan sanır ama aslında biraz tahtalarında oynama, zıngılda- ma, bir bozukluk var. Ama böyle diyor, memnun oluyor. İşin [aslı] edepsizlikten memnun oluyor, edepsizliğin yayılmasından memnun oluyor.

Bu nedir?

İşte böyle bir gevşemedir. Böyle sulanma, böyle gevşeme, böyle hocanız aleyhinde çalışma, böyle İslâm'ı kötüleme... Televizyonlar filan mantıkla, şuurlu olarak İslâm'ın başka hiç hükmü yokmuş gibi, her haltı duyduğu zaman acayibine gidecek şeyi ortaya atıp [İslâm'ı kötülüyorlar].

İslâm'da zina eden insanı recmetmek var mı yok mu?

Hadi... Bunun bunu seyredenın üzerindeki etkisini düşün! Adam zina ediyor, kadın da ediyor. Alışmış, yapmışlar bunu, kendilerine yol edinmişler. Karıştırıyor, flört ediyor, zina ediyor vs. Hepsi tamam. Televizyonu bir seyrediyor:

“Yahu bu İslâm çok vahşi bir din!”

Sen nesen? Haydut! Sen nesen? Sen de terbiyesizin, riyakârın, cehennemlik iş yapan adamın tekisin. Kendi kusuruna baksana! İslâm'da evli kadın, evli erkek böyle yapmasın diye o yüzden hüküm sert olmuştur. Sert olmamış; uygun olmuş, tam yerinde olmuş.

Anlatıyorlar: Adam arabasında, çocuğu çocuğu süper marketin önünde, durmuş. Mo-

toru alışıyor. Süper marketten bir şey alma-
ya girmiş. Birisi alışan arabanın içine gelmiş,
arabayı kaçırmış, kadına tecavüz etmiş. o-
cuklar küçük. Kadına tecavüz etmiş. O devir-
de, Suudi Arabistan'da yakalamışlar, hemen
idam etmişler, öldürmüşler.

şimdi bu yapılır mı? Yapılsın mı? Bu adam
yaşasın mı, devam etsin mi?

Polismiş. Herifin gözü dönmüş. Evli, o-
cuklu kadın! Olur mu? Zina kötü bir şey. Bunu
kabul etsene! Hayır.

“Ben yle bir usturuplu konuyu getirece-
ğim ki bütün insanlar ‘İslâm sert!’ desin,
‘İslâm ağ dışı bir din!’ desin, İslâm’ı sevme-
sin...”

Evde televizyon var, ekranlar var.
İslâm’ın güzel taraflarını, tarihteki şeylerini
anlatmıyor. Aynı şekilde Hıristiyanlığın kötü
taraflarını anlat! Hadi bakalım burada anlat!
Engizisyonları anlat, Galileo’yi muhakeme
ettiklerini, bilim adamlarına zulmettiklerini,
işkence yaptıklarını, cennetten parsel sattık-
larını... Anlat bakalım! Anlatırırlar mı? Avru-
pa’da, Almanya’da, Amerika’da din adamları-
nın aleyhine anlattırırlar mı?

Bütün filmlerinin değişmez kuralları, sekiz kuralı varmış. Hiç polis kötülenmeyecek. Polisin kötüsü yok mudur? Vardır. Ama filmde onu bahis konu edemezsin. Halktan biri film çevirirken hazırlarken içinde polis kötü görünmeyecek. Öyle bir şey yok. Din adamı kötülenemez vs. Sekiz kural varmış. Filmlerde bu oldu mu o film vizyona çıkmıyor.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Allah saklasın, dokuz asırlık İslâm ülkesi Anadolu Hz. Ömer zamanında Diyarbakır filan fethedilmiş, ta o zaman fethedilmiş. Anadolu hıristiyan olabilir, Endülüs gibi elden çıkabilir. Bu adamlar teşkilatlı çalışıyorlar. Biz de şu uğurlu teşkilatta, Allah'ın dinine yardımcı olmalıyız.

Allah ne diyor:

Velâ tucâdilû ehle'l- kitâb illâ billetî hiye ahsen. “En güzel yolla onlarla mücadele edin! En güzel yoldan başka bir yolla mücadele etmeyin en güzel yolla mücadele edin, en güzel, en sağlam usullerle!”

Çalışacaksınız.

Bu âyet kime hitap ediyor?

“Abdullah’a hitap ediyor, Ömer’e hitap etmiyor...”

Öyle şey olur mu? Bu âyet-i kerîme kime hitap ediyor?

Velâ tûcâdilû ehle’l-kitâb illâ billetî hiye ahsen. “Ehl-i kitapla ancak ve ancak en güzel yollarla mücadele ediniz.”

Bu ne demek?

Ömer de, Tahir de, Hüseyin de, İsmail de, Esad da, Fahri de -herkes- mücadele edecek, demek.

“Ben mücadeleyi nasıl yapacağım?”

En güzel yolla!

“Hocam ben en güzel yolu bilmiyorum.”

Ben biliyorum. En güzel yol dergi çıkartmak, gazete çıkartmak, radyo kurmak, televizyon kurmak, mektep açmak, camilere insanları toplamak, insanları takvâ ehli yetiştirmek, zikir ehli yetiştirmek, sağlam müslüman yetiştirmek... Ben bunları biliyorum, hepsini biliyorum. Kitaplarda da yazılı. Kitaplarımız var, al oku, kitaplarda da yazılı.

Bunları el birliği ile yapacağız. Ben bunları kendim aklımdan da uydurmuyorum; âyetten, hadisten çıkartıyorum. Binâenaleyh

Allah'ın dinine yardımcı oluyorum. Allah'ın dini tehlikede! Mekke tehlikede, Kâbe tehlikede, Kâbe'nin örtüsü tehlikede, Peygamber Efendimiz'in türbe-i saâdeti tehlikede! İslâm'ın binası tehlikede! Yangın çıkmış, yanıyor duvarlar. Çatısı çökecek. Dünyanın her yerinde, neredede müslüman varsa bakın, müslümanlar tehlikede! Öteki müslümanların da, bu işi bilen, durumu müsait olan müslümanların da Allah'ın dinini desteklemesi lazım. Ve *nahnü lehû müslimûn*. "Çünkü biz Allah'a teslim olmuş, Allah'a dayanmış, Allah'a söz vermiş Allah'ın doğru yoluna, dinine girmiş, kendimizi oraya kaydettirmiş insanlarız." Allah vazifelerimizi güzel yapmakta bize yardım eylesin.

el- Fâtiha!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

21 Muharrem 1419 / 18.05.1998

Avustralya

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

